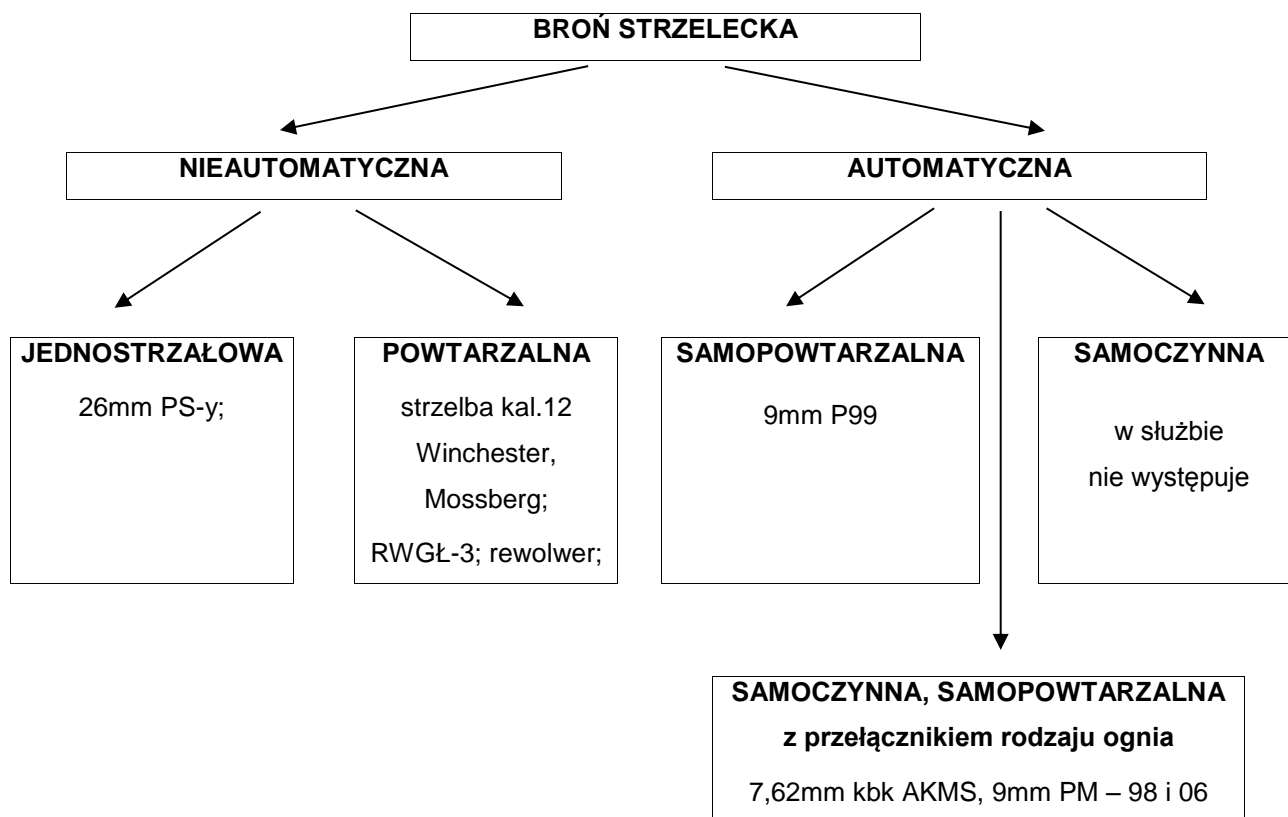

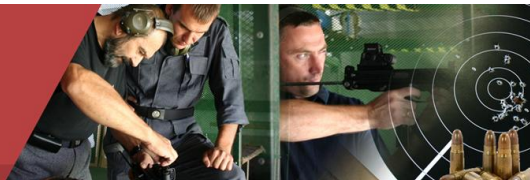
KLASYFIKACJA BRONI STRZELECKIEJ.

1. Broń palna.

- **Bronią palną** jest urządzenie, które w wyniku działania sprężonych gazów, powstających na skutek spalania materiału miotającego, jest zdolne do wyrzucenia pocisku lub substancji z lufy lub elementu zastępującego, a przez to do rażenia celów na odległość.
- **Broń strzelecka** to broń palna przystosowana do strzelania z amunicji strzeleckiej, której kaliber nie przekracza 20mm z wyjątkiem wyspecjalizowanych jednostek jak pistolety sygnałowe czy granatniki.

2. Podział broni strzeleckiej ze względu na stopień zautomatyzowania.

2.1. Broń nieautomatyczna.

Jest to broń w której wszystkie czynności związane z przygotowaniem strzału polegające na załadowaniu, napięciu kurka i rozładowaniu po strzale, wykonywane są ręcznie przez osobę strzelającą. Energia gazów prochowych powstała w wyniku spalania ładunku prochowego w zdecydowanej większości wykorzystana jest do nadania pociskowi określonej prędkości początkowej (tzw. skutek użyteczny). Pozostała część energii nadaje broni tzw. odrzut (skutek nieużyteczny). Broń nieautomatyczna dzieli się na dwie grupy:

2.1.1. Broń nieautomatyczna jednostrzałowa.

Wszystkie naboje przed przygotowaniem strzału przechowywane lub przenoszone są oddzielnie (poza bronią). Każdy nabój ładowany jest pojedynczo przed strzałem do przewodu lufy lub komory naboju. Przykładami takiej broni są: 26mm PS wz.78.

2.1.2. Broń nieautomatyczna powtarzalna.

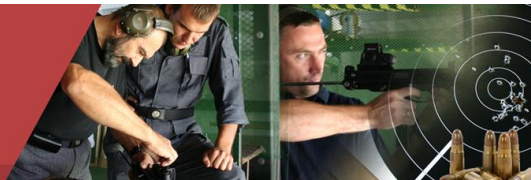
Naboje ładuje się jednorazowo do magazynka, który jest mechanizmem zasilającym danej broni. W czasie strzelania osoba strzelająca dosyła kolejno naboje z magazynka do komory naboju, wykonując czynności przeładowania. Przykładami takiej broni są: strzelba powtarzalna kal.12 Winchester i Mossberg, RWGŁ-3, rewolwer.

2.2. Broń automatyczna.

Jest to taka broń, w której czynności związane z przygotowaniem broni do oddania tylko pierwszego strzału wykonywane są ręcznie przez strzelającego. W wyniku oddania pierwszego strzału energia gazów prochowych wykorzystywana jest do wykonania określonej pracy.

W większości energia ta wykorzystana jest do nadania pociskowi określonej prędkości początkowej (tzw. skutek użyteczny). Pozostała część energii nadaje broni odrzut (skutek nieużyteczny). W broni automatycznej zespół części, czasem nawet bardzo licznych, w wyniku działania energii gazów prochowych doznaje różnych przyspieszeń. Dzięki tej różnicy przyspieszeń otrzymujemy w obrębie układu broni pewną ilość energii kinetycznej, która częściowo jest wykorzystana na wykonanie takich czynności jak:

- otwarcie lub odryglowanie komory naboju,
- usunięcie łuski z komory naboju,
- wyrzucenie łuski na zewnątrz broni,
- napięcie określonych części mechanizmu spustu – uderzeniowego,
- napięcie sprężyny mechanizmu powrotnego.

Energia skumulowana w napiętej sprężynie mechanizmu powrotnego wykorzystana jest do wykonania niezbędnych czynności związanych z przygotowaniem lub przygotowaniem i oddaniem następnego strzału. Tak więc cechą wspólną każdej broni automatycznej jest to, że przygotowanie lub przygotowanie i oddanie kolejnego strzału następuje automatycznie bez żadnej ingerencji osoby strzelającej. Broń automatyczna dzieli się na trzy grupy:

2.2.1. Broń automatyczna samopowtarzalna.

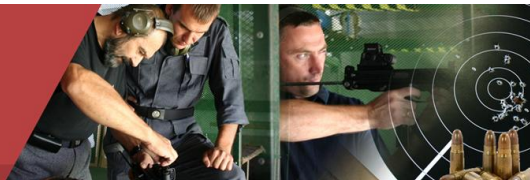
Charakteryzuje się tym, że można strzelać z niej tylko ogniem pojedynczym. Mimo pełnej automatyki przeładowania po każdym strzale następuje przerwanie ognia. Kurek pozostaje w położeniu napiętym. W celu oddania kolejnego strzału należy zwolnić spust, aby nastąpiło połączenie spustu z zaczepem kurka i ponownie ściągnąć spust. Przykładami takiej broni są: 9mm P99 Walther.

2.2.2. Broń automatyczna samoczynna.

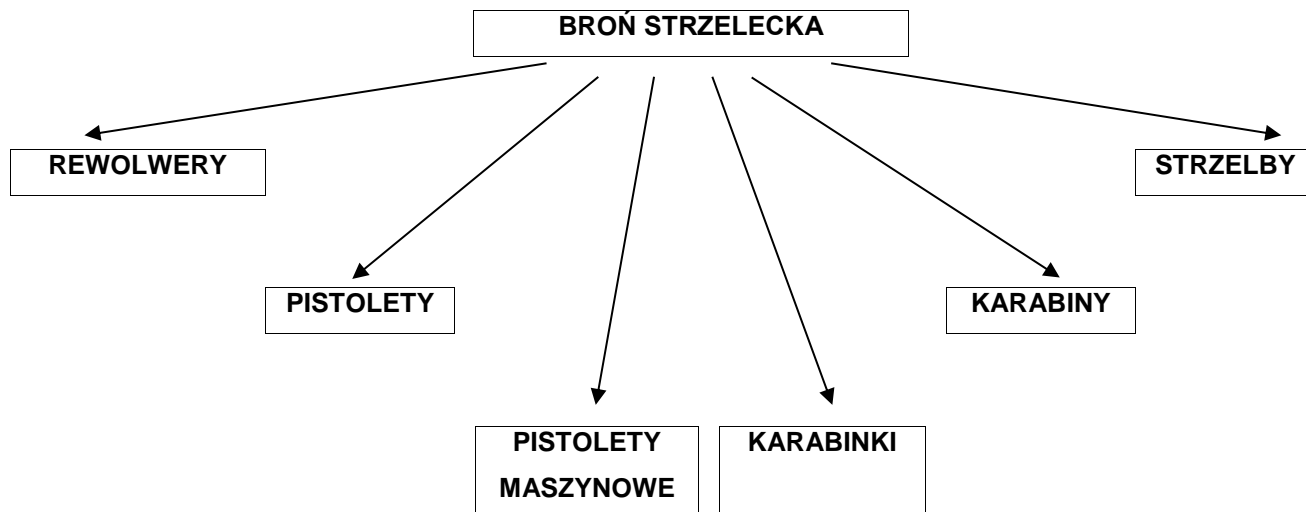
Przystosowana jest do strzelania tylko ogniem ciągłym. Energia gazów prochowych wykorzystana jest do nadania prędkości początkowej pociskowi oraz do przeładowania broni i oddania kolejnego strzału. W Służbie Więziennej ten rodzaj broni nie występuje.

2.2.3. Broń automatyczna samoczynna, samopowtarzalna – podwójnego działania z przełącznikiem rodzaju ognia.

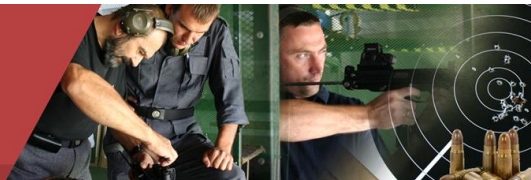
Mechanizm spustowo – uderzeniowy jest tak zbudowany, że umożliwia prowadzenie ognia pojedynczego (działanie samopowtarzalne) lub ciągłego (działanie samoczynne) w zależności od ustawienia przełącznika rodzaju ognia. Przykładem takiej broni jest: 7,62mm kbk AKMS, 9mm PM – 98 i 06 Glauberyt.

3. Podział broni strzeleckiej ze względu na jej rodzaj.

- **Rewolwer:** broń palna krótka, dająca możliwość posługiwania (strzelania) jedną ręką. Charakteryzuje się tym, że rolę magazynka pełni obrotowy bęben z komorami naboowymi. Jest to dziś najczęściej broń nieautomatyczna powtarzalna, przeznaczona do samoobrony lub walki na krótkie odległości. Najistotniejsze części tej broni to: szkielec, lufa, bęben naboowy, mechanizm spustowo – uderzeniowy.
- **Pistolet:** broń palna krótka, dająca możliwość posługiwania (strzelania) jedną ręką. Zasilana nabojami z magazynka. Dziś to najczęściej broń automatyczna samopowtarzalna, przeznaczona do samoobrony lub walki na krótkie odległości. Najistotniejsze części tej broni to: szkielec, lufa, zamek, magazynek, urządzenie powrotne, mechanizm spustowo – uderzeniowy.
- **Pistolet maszynowy:** broń palna samoczynna (ogień ciągły) lub samoczynno – samopowtarzalna (możliwość wyboru – ogień ciągły lub pojedynczy), przystosowana do strzelania amunicją pistoletową. Przeznaczona do samoobrony lub walki na odległościach do 200m. Najistotniejsze części tej broni to: szkielec, kolba (najczęściej składana), uchwyt przedni, lufa, zamek, magazynek, urządzenie powrotne, mechanizm spustowo – uderzeniowy.
- **Karabin:** broń palna długa, przystosowana do strzelania nabojami o dużej energii wylotowej pocisku. Dziś najczęściej to broń automatyczna samoczynna lub samoczynno – samopowtarzalna. Przeznaczona do walki na odległościach 400 – 800m. Najistotniejsze części tej broni to: szkielec, kolba, lufa, zespół przesuwany (np.: zamek, suwadło), magazynek, urządzenie powrotne, mechanizm spustowo – uderzeniowy.

- **Karabinek:** broń palna powstała w wyniku modyfikacji karabinu bez zmiany ogólnego układu konstrukcji. Zmiany dotyczą najczęściej: skrócenia lufy, zmniejszenia masy, zmniejszenia kalibru, wyeliminowania bagnetu, zastosowaniu amunicji o innych parametrach.
- **Strzelba:** broń palna długa. Charakteryzuje się tym, że posiada niegwintowaną lufę (broń gładkolufowa). Wykorzystywana przede wszystkim w myślistwie i sporcie strzeleckim do strzelań śrutowych lub kulowych. Obecnie ze względu na możliwość użycia szerokiej gamy amunicji coraz szerzej jest wykorzystywana przez policję, wojsko i tym podobne formacje do wykonywania zadań specjalnych. Najistotniejsze części tej broni to: szkielet, kolba, lufa, zespół przesuwny, magazynek (rurowy), mechanizm spustu owo – uderzeniowy.